

Република Србија
УПРАВНИ СУД
14 У.9289/10 (2009)
14.04.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Душице Маринковић и Јасминке Вукашиновић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Вујачић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца БЈ из Б., ..., против туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе – Регионалног центра Б., ради поништаја решења туженог бр. ... од ... године, у предмету доприноса, у нејавној седници већа одржаној 14.04.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца, изјављена на решење Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе – Филијале С. Г., број ... и ... од ... године, којим је тужиоцу по основу обављања адвокатске делатности, утврђено коначно задужење доприноса за социјално осигурање за период од ... до ... године, према основици и у износима означеним у диспозитиву тог решења.

У тужби поднетој Врховном суду Србије дана 24.05.2009. године, под пословним бројем У.3835/09, тужилац оспорава законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога. Наводи да тужени орган у образложењу оспореног решења није ценио све наводе жалбе, чиме је учињена битна повреда правила поступка из члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку. Истиче да у управном поступку, надлежни органи нису правилно утврдили основицу доприноса за социјално

осигурање, у износу од ... динара. Сматра да је тужени орган правилно указао да је основица доприноса за предузетнике опорезива добит, односно паушално утврђен приход на који се плаћа порез по закону који уређује порез на доходак грађана. Међутим, тужилац је мишљења да основицу за обрачун доприноса за социјално осигурање представља просечна нето зарада по запосленом, а не бруто зарада, која у себи садржи и доприносе и да је то претходно питање, које је порески орган морао да утврди, као и који је то износ нето дохотка, тј. нето остварене добити на који се плаћа порез. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управном суду су дана 01.01.2010. године, на основу чл. 89. и чл. 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 и 104/09) и члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова, у којима до 31.12.2009. године није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд, сагласно члану 29. став 1. Закона о уређењу судова.

По разматрању списка предмета, оцене навода тужбе и одговора на тужбу, поступајући на основу члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), по правилима поступка прописаним одредбама Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96), Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Према списима предмета и образложењу оспореног решења, тужени орган је оспореним решењем правилно одбио жалбу тужиоца, изјављену против решења првостепеног органа и за своју одлуку дао разлоге које као правилне и потпуне прихвата и овај суд. Наиме, из списка предмета се види да је тужилац као лице које самостално обавља адвокатску делатност, обвезник доприноса за социјално осигурање сходно члану 12. став 1. тач. 1. и 2. Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник РС", број 34/2003), члана 8. став 1. тач. 8. и 9. Закона о здравственом осигурању ("Службени гласник РС", бр. 18/92 ... 80/2002), члана 105. Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености ("Службени гласник РС", број 84/2004) и чл. 7. - 9. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање ("Службени гласник РС", број 84/2004). Основица на коју се плаћа допринос за

социјално осигурање за предузетнике, осниваче, односно чланове привредног друштва, је опорезива добит, односно паушално утврђен приход на који се плаћа порез у складу са законом Законом о порезу на доходак грађана, односно Законом о порезу на добит предузећа и основица на коју се плаћа допринос за осигурање у случају незапослености, с тим да месечна основица доприноса не може бити нижа од најниже месечне основице доприноса, коју чини износ ... % просечне месечне зараде у Републици исплаћене у претходном кварталу за који су објављени подаци Републичког органа надлежног за послове статистике, нити виша од петоструког износа месечне зараде исплаћене у Републици према последњем објављеном податку, сходно одредбама чл. 22., 23., 37. и 42. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање ("Службени гласник РС", бр. 84/04 и 61/05). Из списка предмета даље произлази да је решењем првостепеног органа број ... од ... године, о утврђивању аконтације пореза на доходак грађана и осталих јавних прихода за ... годину, тужиоцу утврђена основица - паушално утврђен приход за ... годину у месечном износу од ... динара, што на годишњем нивоу износи ... динара.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, тужени орган је основано нашао да је првостепени орган правилно поступио када је својим решењем тужиоцу утврдио коначно задужење доприноса за социјално осигурање за период од ... до ... године у износу од ... динара, јер је правилно утврдио основицу за плаћање доприноса за социјално осигурање, у износу од ... динара, коју чини паушално утврђени приход на који тужилац плаћа порез на доходак грађана, а која није нижа од прописане најниже, нити виша од прописане највише основице доприноса. При томе се тужени орган у образложењу оспореног решења правилно позвао на правне прописе од значаја за одлучивање у овој управној ствари.

Оцењујући наводе тужбе, да основицу за обрачун доприноса за социјално осигурање представља просечна нето зарада по запосленом, а не бруто зарада, Управни суд је нашао да не могу довести до другачије оцене законитости оспореног решења. Ово стога, јер је тужени орган правилно утврдио да основицу доприноса за социјално осигурање представља паушално утврђен приход на који се плаћа порез по Закону који уређује порез на доходак грађана, са правилним образложењем туженог органа да одређени најмањи и највиши износ зараде у Републици, исплаћени у претходном кварталу, представља параметар у оквиру кога се одређује основица доприноса, на који се плаћају паушално утврђени доприноси за пензијско, инвалидско, здравствено осигурање и незапосленост за утврђени период. Наводи тужбе, да тужени орган није

оценио све наводе тужиоца истакнуте у жалби, су неосновани, јер се из списка предмета види да је тужилац саслушан у својству странке по жалби тужиоца, о чему је сачињен записник од ... године у просторијама Пореске управе, Филијале СГ у Б. и по оцени суда, правилно су цењени од стране туженог органа, са датим разлозима у оспореном решењу, које као правилне и потпуне прихвата и овај суд.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96), а који се примењује на основу одредбе члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), тужбу одбио као неосновану и одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 14.04.2011. године, 14 У.9289/10 (2009)

Записничар,
Снежана Вујачић, с.р.

Председник већа - судија
Обрад Андрић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ИО-2011